

ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΟΥΣ – ΜΙΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Αυτές τίς προεόρτιες ημέρες της Σαρακοστής-νηστείας τῶν Χριστουγέννων, μιά μικρή ομάδα, ξεκινήσαμε ἀπό τό χωριό τῶν Ποιμένων (Beit Sahour) καί ἐπισκεφθήκαμε τό σωφρονιστικό κέντρο-φυλακές τῆς Ἱεριχοῦς, στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου, στήν Ἁγία Γῆ. Σκοπός μας ἦταν νά δώσουμε ἕνα μήνυμα ἀγάπης καί ἐλπίδας σέ ὅλους τους κρατούμενους καί κυρίως στούς χριστιανούς, διότι ἐκεῖνοι θά μπορούσαν, καλύτερα ἀπό τούς ἄλλους, νά ἀντιληφθοῦν τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καί τῶν Χριστουγέννων.

Τύχαμε μεγάλης ἀγάπης, εὐγένειας, συνεργασίας καί ἐξυπηρετήσεως ἀπό τή διεύθυνση τῶν φυλακῶν. Στό σωφρονιστικό αὐτό κέντρο διαβιοῦν περίπου ὀγδόντα κρατούμενοι ἀπό τούς ὁποίους μόνο τέσσερις ἦταν Χριστιανοί, ἀπό τήν περιοχή τῆς Βηθλεέμ καί τῆς πόλεως τοῦ Μπιρζέτ. Συναντηθήκαμε μέ αὐτούς τούς τέσσερις φυλακισμένους, οἱ ὁποῖοι μέ πολύ μεγάλη ἐκπληξη καί χαρά μας περίμεναν, διότι τούς εἶχαμε εἰδοποιήσει γιά τήν ἐπίσκεψή μας.

Ἦταν, γιά μᾶς, μιά ἐμπειρία πόνου καί χαρᾶς ἡ ἐπίσκεψη αὐτή.

Ἐμπειρία πόνου, διότι οἱ μορφές τούς εἶχαν τόση θλίψη καί διότι διαπιστώσαμε ὅτι πράγματι ὁ φυλακισμένος ζεῖ ἐντός ἀτμόσφαιρας πού κυριαρχεῖται ἀπό κατάθλιψη καί ἄγχος.

Ἐμπειρία χαρᾶς, διότι ἀπό τήν ἐλάχιστη ἐπίσκεψή μας καί παραμονή μας μαζί τους γιά μία-δύο ὥρες ἔλαβαν παραμυθία, ἐνίσχυση καί παρηγοριά, πού εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς ποιμαντικῆς τῶν φυλακισμένων.

Μιλήσαμε μαζί τους γιά πνευματικά θέματα, γιά τούς λόγους πού εὐρέθησαν μέσα σέ αὐτόν τόν χῶρο, γιά τή ζωή τούς μέσα στή φυλακή καί γιά τή σχέση τους μέ τόν Θεό. Μᾶς ἀνέφεραν ὅτι μέσα στίς φυλακές ὑπάρχει πλέον βελτίωση τῶν ὁρων διαβίωσης τῶν κρατουμένων, ἀλλά ὥστόσο δέν παύει νά εἶναι ἕνας χῶρος δέσμευσης, ἀπομόνωσης καί ἐγκλεισμοῦ. Διαβάζουν τήν Καινή Διαθήκη, προσεύχονται καί μάλιστα οἱ δύο ἐξ αὐτῶν ἔχουν ζητήσει καί τούς φέρνουν φαγητό νηστήσιμο γιά ὅλη τήν περίοδο τῆς Σαρακοστής τῶν Χριστουγέννων. Ὅμως ἐκεῖνο πού τούς λείπει εἶναι ἡ ἐλευθερία τους, ἡ ὁποία εἶναι ἀνεκτίμητο θεῖο δῶρο καί τό ὁποῖο μόνον μέσα στή φυλακή κατάφεραν νά ἐκτιμήσουν.

Μέ παράπονο μᾶς ἀνέφεραν ὅτι οἱ δικοί τους ἄνθρωποι τούς ἔχουν ξεχάσει, τούς ἔχουν ἀπορρίψει καί ὅτι δέν τούς ἐπισκέπτονται πιά. Εἶναι πραγματικά τραυματική ἐμπειρία νά βλέπεις τά βουρκωμένα μάτια τους, τίς ἐκφράσεις τους καί τό πρόσωπό τους νά βγάζει τόσο πόνο καί τόση στεναχώρια. Ἄλλος ἔχει ἐκεῖ 9 χρόνια, ἄλλος 25 καί ἄλλος πηγαίνει ἀπό φυλακή σέ φυλακή καί ἀπό δεσμοτῆριο σέ δεσμοτῆριο. Ψυχές πονεμένες, μόνες, λυπημένες, μέ τή σφραγίδα τῆς ἀπόρριψης. Ψυχές περιφρονημένες πού ζοῦν στό περιθώριο τῆς μάταιης αὐτῆς ζωῆς.

Τούς ἀφήσαμε ὡς εὐλογία βιβλία θρησκευτικοῦ περιεχομένου καί κυρίως βιβλία πού ἀναφέρονται στό μυστήριο τῆς μετανοίας καί ἐξομολογήσεως. Τούς δώσαμε

κάποιο χρηματικό βοήθημα για τὰ μικροέξοδά τους ἐντός της φυλακῆς, καθώς καί φαγώσιμα, γλυκά κ.ἄ., ἅν καί δέν τούς λείπουν. Ἐκεῖνα πού τούς λείπουν εἶναι ἡ ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον τῶν συνανθρώπων τους, ἡ ζεστασιά τῆς ἀνθρώπινης ἐπαφῆς, καθώς καί τό ἀνεκτίμητο ἀγαθό τῆς ἐλευθερίας. Τῆς ἐλευθερίας πού μᾶς καταξιώνει ὡς ἀνθρώπους καί μᾶς ἀναδεικνύει σέ πραγματικά Παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Στίς δύσκολες αὐτές ἡμέρες ἀβεβαιότητας καί ἀνασφάλειας πού ζοῦμε, στίς δύσκολες αὐτές ἡμέρες πού βιώνουμε τήν οἰκονομική, ἀλλά καί τήν πνευματική κρίση, τό ὁδοιπορικό αὐτό ἀγάπης καί συμπαράστασης, μέ ποιμαντικό χαρακτήρα, ἦταν μία ἀκόμη διακονία μας στό Ἀγαθόν. Ἦταν μία ἐκδήλωση ἐνεργοῦ ἐνδιαφέροντος γιά τούς φυλακισμένους ἀδελφούς μας, πού βρίσκονται σέ ἀνάγκη καί θλίψη καί πού στά πρόσωπά τους εἶχαμε μία ἀκόμη εὐκαιρία νά συναντήσουμε Ἐκεῖνον, τόν Σωτήρα Κύριό μας, ἔχοντας στήν καρδιά καί τό μυαλό μας τήν προτροπή Του: «Ἐν φυλακῇ εἰμί, ἔλθετε πρός μέ...».

Ἄς εἶναι δοξασμένο τό ὄνομά Του! Ἀμήν.

Συγγραφεύς: Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος, Ἡγούμενος Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ποιμένων, Βηθλεέμ

ngg_shortcode_0_placeholder